

गृहीतं, त्रि, (यह + कर्मणि क्तः) स्वीकृतम् ।
 प्राप्तम् । ज्ञातम् । धृतम् । यथा, हितोपदेशे ॥ १॥ ३॥
 “अजरामरवत् प्राज्ञो विद्यामयश्च चिन्तयेत् ।
 गृहीत इव केषु न्युना धर्मेमाचरेत् ॥”
 गृहीतदि, [श्र] त्रि, (गृहीता आश्रिता दिक्
 हन्तुः प्रहर्तुर्वा भयादुयेन ।) पलायितः । तिरो-
 हितः । इति हेमचन्द्रः । ३ । ४६६ ॥
 गृहीलिका, स्त्री, (गृहे वलते चलतीति । गृह + वल
 + कृन् । बाहुलकात् सम्प्रसारणम् । तेन वस्य
 उलम् ।) व्येष्टी । इति हेमचन्द्रः । ४ । ६८ ॥
 गृह्यं, स्त्री, (गृह्यते आक्रम्यते अर्घ्य-आदिभौ रोगै-
 रिति । गृह + “पदास्त्रैरिवाह्यापयेषु च ।”
 ३ । १ । ११६ । इति क्यप् ।) गुदम् । (गृह्यन्ते
 संगृह्यन्ते सामवेदाङ्गात्तानि कर्मविधानान्यत्र
 इति । गृह + क्यप् ।) कात्यायनगंभिलादिकृत-
 सूत्रग्रन्थभेदः । इति मेदिनी । २ । १६ ॥ तत्र तु
 गोभिलादिकृतसामवेदाङ्गात्तानि कर्मविधानान्यत्र
 गृह्यः, पुं, (गृह्यते मानवेनेति । गृह + “पदास्त्रैरि-
 वाह्यापयेषु च” । ३ । १ । ११६ । इति क्यप् ।
 पञ्चरादिवन्त्येन परस्वीकृतत्वादस्य तथालम् ।)
 गृहासक्तगृहादिः । इति मेदिनी । ने । १८ ॥
 (अभिः । यथा, मनौ । ३ । ८४ ।
 “वैश्वदेवस्य सिद्धस्य गृह्योऽभौ विधिपूर्वकम् ।
 आभ्यः कुर्याद्देवताभ्यो ब्राह्मण्यो होममन्व-
 हम् ॥”)
 गृह्यः, त्रि, (गृह्यते स्वाम्यादिभिरिति । गृह + क्यप् ।)
 अस्त्रैरी । अस्त्रतन्त्रः । पक्षः । इति विश्व-
 मेदिनौ । (यथा, भारविः । २ । ५ ।
 “ननु वक्तृविशेषनिष्पृष्टा
 गुणगृह्या वचने विपश्चितः ॥”
 गृहे भव इति यत् । गृहोत्पन्नवस्तु ॥)
 गृह्यका, त्रि, (गृह्य + स्वार्थे अनुकम्पायां वा कन् ।)
 अस्त्रतन्त्रः । पराधीनः । इत्यमरः । ३ । १ । १६ ॥
 गृह्यकः, पुं, (गृह्य + स्वार्थे अनुकम्पायां वा कन् ।)
 गृहासक्तपक्षिगृहादिः । तत्पर्यायः । छेकः २ ।
 इत्यमरः । २ । ६ । ४३ ॥
 गृह्या, स्त्री, (गृह्यते वृषेणेति । गृह् + क्यप् + टाप् ।)
 शाखापुरम् । नगरनिकटस्थग्रामः । इत्यमरः ॥
 गृ, क ड विज्ञापि । विज्ञाने । इति कविकल्पद्रुमः ॥
 (चुरां-आत्म-सकं-सेट् ।) विज्ञापो विज्ञापनम् ।
 क ड, गारयते स्वरूपमर्थं सुधीः । इति दुर्गा-
 दासः ॥
 गृ, गि, शब्दे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (क्वां-परं-
 सकं-सेट् ।) शब्द इह यत्नवाक्यम् । गि, गुणाति
 वाक्यं लोकः । गीर्णः । गीर्णः । इति दुर्गादासः ॥
 गृ, श्र निगरणे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तुदां-परं-
 सकं-सेट् ।) निगरणं भक्षणम् । श्र, गिरत्वज्ञं
 लोकः । देवास्ततो विगलितो गिलितो वकेन
 इति तु अस्मात् कङ्गोः कभावे इति भावे
 कप्रत्यये ऋदिरणाविति इरि वक्तव्यादुरेफस्य
 लकारे गिल इति स्थिते लेः कल्याणानि इति औ
 कर्मणि क्ते, सिद्धम् । इति दुर्गादासः ॥

गेषुः, पुं, (गेष्वतीति । गम् + डः ।) गो गन्ता । ग
 इन्दुरिवेति गेषुः पृथोदरादित्वात् दस्य डत्वे
 साधुः ।) गेषुकः । इति भरतो द्विरूपकोषश्च ॥
 (गेषुरपि च दृश्यते ॥)
 गेषुकः, पुं, (ग इन्दुरिवेत्यतः इवे प्रतिकृताविति-
 कन् । अत्र गेषुकोऽपि पाठः ।) कन्दुकः ।
 इत्यमरः । २ । ७ । १३८ ॥ गेषु इति गेषु
 इति च भाषा ॥
 गेषुकः, पुं, (गेषुकः ततः पृथोदरादित्वात् दीर्घः ।
 अत्र गेषुकोऽपि पाठः ।) गेषुकः । इति जटा
 धरः ॥
 गेद, ऋ ड उ गतौ । चाले । इति कविकल्प-
 द्रुमः ॥ (भां-आत्म-सकं-सेट् ॥)
 गेप, ड ऋ गतिचालयोः । (भां-आत्म-सकं-सेट् ।)
 ड, गेपते । ऋ, अजिगेपत् । इति दुर्गादासः ॥
 गेयं, स्त्री, (गै + “अचो यत् ।” ३ । १ । ६७ । इति
 यत् । “इद्वयति ।” ६ । ४ । ६५ । इति आत
 ईत्वम् । ततो गुणश्च । गीतम् । इति मेदिनी ।
 गे । २० ॥ (यथा, माघे । २ । ७२ ।
 “वर्णैः कतिपयैरेव यथितस्य स्वरैरिव ।
 अनन्ता वाङ्मयाहो गेयस्येव विचित्रता ॥”)
 गेयः, त्रि, (गै + यत् । तत आत ईत्वम् ।) गातयः ।
 गायनः । इति मेदिनी । गे । २० ॥ (यथा हरि-
 वंशे हरिवंशपर्वणि । ५० । ४१ ।
 “इमे त्वां सुनयः सप्त सहिता सुनिमग्नलैः ।
 सुवन्ति देवदियाभिर्गीयाभिर्गीर्भिरञ्जसा ॥”)
 गेव, ऋ ड सेवने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भां-
 आत्म-सकं-सेट् ।) ऋ, अजिगेवत् । ड, गेवते ।
 इति दुर्गादासः ॥
 गेष, ऋ ड अन्वे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भां-
 आत्म-सकं-सेट् ।) ऋ, अजिगेवत् । ड, गेषते ।
 जिगेषे । अन्वेयोऽनुसन्धानम् । इति दुर्गादासः ॥
 गेषाः, पुं, (गायतीति । गै + “इयो गादाभ्यां
 किङ्हा ।” इत्युणादिकोषटीकाकारसूत्रात् इष्ठाः ।)
 रङ्गोपजीवी । सामगानकर्ता । इत्युणादिकोषः ।
 गेषुः, पुं, (गायतीति । गै गाने + “गादाभ्या-
 मिष्णुच् ।” उणा । ३ । १६ । इति इष्णुच् ।)
 गायनः । नटः । इति मेदिनी । गे । ११ ॥
 सामगानकर्ता च ॥
 गेहं, स्त्री, (गो गन्वर्जो गणेशश्च । गेन गन्वर्ज्य
 गणेशेन वा ईह्यते कान्यते इति । ग + ईह +
 कर्मणि घञ् । यद्वा, गो गन्वर्जो गणेशो वा
 ईहः ईहितो यस्मिन् ।) गृहम् । इत्यमरः ।
 २ । २ । ४॥ (यथा, हितोपदेशे ।
 “ह्यगानि भूमिदकं वाक् चतुर्थो च स्रष्टा ।
 यतान्यपि सतां गेहे नोच्छिद्यन्ते कदाचन ॥”)
 गेहो, [न] त्रि, (गेहमस्थस्येति । गेह + इनिः ।)
 गृहो ॥ (स्त्रियां डीप् । गृहिणी । यथा, आर्या-
 सप्तमती । १६६ । [मानम् ॥”)
 “गेहिण्याः श्रद्धन्तो गोत्रस्त्रलितापराधतो
 गेहेनर्हो, [न] पुं, (गेहे नर्हति गर्ज्यतीति ।
 गेह + नर्ह + णिनिः अलुक् समासः । अस्य गृह

एव गर्जनं नान्यत्र अतस्तथात्वम् ।) कापुरुषः ।
 तत्पर्यायः । गेहेश्वरः २ पिङ्गीश्वरः ३ ।
 इति हेमचन्द्रः । ३ । १४१ ॥
 गेहेश्वरः, पुं, (गेहे एव श्वरः । अलुक् समासः ।
 अन्यत्र श्वरत्वाभावादस्य तथालम् ।) गृहेनर्हो ।
 इति हेमचन्द्रः । ३ । १४१ ॥
 गै, गाने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भां-परं-सकं-
 अनिट् ।) गीतं गायति गायनः । इति दुर्गा-
 दासः ॥
 गैरिकं, स्त्री, (गिरौ भवमिति अध्यात्मादित्वात्
 ट्ठञ् ।) खर्णम् । रक्तवर्णधातुविशेषः । गिरि-
 माटी इति भाषा । तत्पर्यायः । रक्तधातुः २
 गिरिधातुः ३ गवेधुकम् ४ धातुः ५ सुरङ्ग-
 धातुः ६ गिरिखड्गवम् ७ । इति राजनिर्घण्टः ॥
 वनालक्तम् ८ गवेधुकम् ९ प्रत्यक्षा १० गिरि-
 न्तु ११ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ लोहित-
 न्तिका १२ गिरिजम् १३ ॥ पीतगैरिकस्य
 पर्यायः । सुवर्णगैरिकम् १ सुवर्णम् २ खर्ण-
 गैरिकम् ३ । इति रत्नमाला ॥ खर्णधातुः ४ सुर-
 क्तकः ५ सन्ध्याभम् ६ वभुधातुः ७ शिला-
 धातुः ८ अनयोगुणाः । मधुरत्वम् । श्रौत-
 लम् । कषायत्वम् । व्रजरीपणत्वम् । विस्फोटा-
 श्रोतिदिदाहनाशित्वम् । खर्णवर्णादिकं शुभम् ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥ निर्मलत्वम् । स्निग्धत्वम् ।
 सुवर्णगैरिकं तद्वत् विशेषतश्चतुस्तेजस्कारित्वम् ।
 इति राजवल्गुः ॥
 “गैरिकं रक्तधातुश्च गैरेयं गिरिजन्तथा ।
 सुवर्णगैरिकमन्वचतो रक्ततरं हि तत् ॥
 गैरिकद्वितयं स्निग्धं मधुरं तुवरं हिमम् ।
 चक्षुष्यं दाहपित्तसकफहृक्काविषापहम् ॥”
 इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥
 गैरिकाचः, पुं, (गैरिकमिव रक्तवर्णमस्ति पुष्प-
 रूपनयनं यस्य ।) जलमधूकटुचः । इति राज-
 निर्घण्टः ॥
 गैरी, स्त्री, (गिरौ भवः । गिरि + अण् । गौरादि-
 त्वाद् डीष् ।) लाङ्गलिकीटुचः । इति रत्नमाला ॥
 (लाङ्गलिकीशब्देऽस्या गुणादयो ज्ञातव्याः ॥)
 विषलाङ्गला इति भाषा ॥
 गैरेयं, स्त्री, (गिरौ भवमिति । गिरि + ट्ठञ् ।)
 शिलाजतु । इत्यमरः । २ । ६ । १०४ ॥ (यथास्य
 पर्यायाः ।
 “शिलाजलद्रिजतु च शैलनिर्घास इत्यपि ।
 गैरेयमश्मज्जापि गिरिजं शैलधातुजम् ॥”
 इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥
 गुणास्तु शिलाजतुशब्दे ज्ञेयाः ॥ गिरिजाते त्रि ॥
 गोकण्डकः, पुं, (गोः पृथिव्याः कण्टक इव ।)
 गोचुरकटुचः । (अस्य पर्यायाः यथा,—
 “गोचुरः चुरकोऽपि स्यात् चिकण्डः खाडु-
 कण्टकः ।
 गोकण्टको गोचुरको वनशृङ्गाट इत्यपि ॥
 पलङ्गवा श्वदंष्ट्रा च तथा स्याद्विचुगन्धिका ॥”
 इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)